

31997R2027

17.10.1997.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 285/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 2027/97**od 9. listopada 1997.****o odgovornosti zračnih prijevoznika u slučaju nesreća**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

do različitih odredbi i uvjeta prijevoza u unutarnjem zrakoplovnom tržištu;

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 84. stavak 2.,

- (4) budući da se pored toga Varšavska konvencija primjenjuje samo na međunarodni prijevoz; budući da je na unutarnjem zrakoplovnom tržištu ukinuta razlika između domaćeg i međunarodnog prijevoza; budući da je, stoga, primjereno imati jednaku razinu i prirodu odgovornosti, kako u domaćem, tako i u međunarodnom prijevozu;

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

- (5) budući da se ponovno razmatranje i preispitivanje Varšavske konvencije odavno očekuje, što bi dugoročno na međunarodnoj razini predstavljalo ujednačeniji i primjenjiviji odgovor na pitanje odgovornosti zračnog prijevoznika u slučaju nesreće; budući da je potrebno multilateralnim pregovorima nastaviti napore da se povise granice odgovornosti određene Varšavskom konvencijom;

djelujući u skladu s postupkom predviđenim u članku 189. c Ugovora ⁽³⁾,

(1) budući da je u okviru zajedničke prometne politike potrebno poboljšati razinu zaštite putnika koji su sudionici zrakoplovnih nesreća;

- (6) budući da je u skladu s načelom supsidijarnosti poželjno djelovati na razini Zajednice kako bi se postigla usklađenost u području odgovornosti zračnih prijevoznika te da bi to djelovanje moglo poslužiti kao smjernica za poboljšanu zaštitu putnika na globalnoj razini;

(2) budući da su pravila u vezi s odgovornošću u slučaju nesreća uređena Konvencijom o ujednačavanju određenih pravila za međunarodni zračni prijevoz, potpisanom 12. listopada 1929. u Varšavi, odnosno tom Konvencijom, izmijenjenom u Haagu 28. rujna 1955. i Konvencijom sastavljenom u Guadalajari 18. rujna 1961. za koje se dalje u tekstu, ovisno o tome koja se od tih konvencija može primijeniti, a svaka od njih se dalje u tekstu smatra primjenjivom, koristi naziv „Varšavska konvencija”; budući da se Varšavska konvencija primjenjuje u cijelom svijetu u obostranu korist, kako putnika tako i zračnih prijevoznika;

- (7) budući da je primjereno otkloniti sva novčana ograničenja odgovornosti u smislu članka 22. stavka 1. Varšavske konvencije ili bilo koja druga zakonska ili ugovorna ograničenja u skladu sa sadašnjim tendencijama na međunarodnoj razini;

(3) budući da su granice odgovornosti koje je odredila Varšavska konvencija preniske prema današnjim gospodarskim i socijalnim standardima i često dovode do dugotrajnih postupaka koji štete ugledu zračnog prijevoza; budući da su zbog toga države članice u različitim omjerima podigle te granice odgovornosti što je dovelo

- (8) budući da se, s ciljem izbjegavanja situacija u kojima se žrtve nesreća ne obeštećuju, zračni prijevoznici Zajednice neće u vezi s bilo kojim zahtjevom za naknadu štete zbog smrti, ozljeđivanja ili druge tjelesne ozljede putnika u smislu članka 17. Varšavske konvencije, a radi svoje obrane, na bilo koji način koristiti člankom 20. stavkom 1. Varšavske konvencije do određenog iznosa;

⁽¹⁾ SL C 104, 10.4.1996., str. 18. i SL C 29, 30.1.1997., str. 10.⁽²⁾ SL C 212, 22.7.1996., str. 38.⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 17. rujna 1996. (SL C 320, 28.10.1996., str. 30.), Zajedničko stajalište Vijeća od 24. veljače 1997. (SL C 123, 21.4.1997., str. 89.) i Odluka Europskog parlamenta od 29. svibnja 1997. (SL C 182, 16.6.1997.).

- (9) budući da se zračni prijevoznici Zajednice mogu osloboditi odgovornosti u slučaju sukrivnje dotičnog putnika;

- (10) budući da je potrebno razjasniti odgovornosti na temelju ove Uredbe s obzirom na članak 7. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2407/92 od 23. srpnja 1992. o izdavanju dozvola za zračne prijevoznike ⁽¹⁾; budući da bi, u tom smislu, zračni prijevoznici Zajednice morali biti osigurani do određenog iznosa navedenog u ovoj Uredbi;
- (11) budući da bi zračni prijevoznici Zajednice morali uvijek imati pravo zahtijevati naknadu štete od trećih stranaka;
- (12) budući da brza isplata predujma može u znatnoj mjeri pomoći ozlijeđenim putnicima ili fizičkim osobama koje imaju pravo na naknadu štete, a koje su se suočile s neposrednim troškovima koji su posljednica zrakoplovne nesreće;
- (13) budući da pravila o vrsti i granicama odgovornosti u slučaju smrti ili tjelesne ozljede koje je pretrpio putnik predstavljaju dio odredbi i uvjeta prijevoza u ugovoru o zračnom prijevozu sklopljenom između prijevoznika i putnika; budući da bi radi smanjenja opasnosti od narušavanja tržišnog natjecanja prijevoznici trećih zemalja morali na odgovarajući način obavijestiti putnike o svojim uvjetima prijevoza;
- (14) budući da je primjereno i potrebno da se novčana ograničenja navedena u ovoj Uredbi preispitaju kako bi se u obzir uzeo gospodarski razvoj i situacija u međunarodnom kontekstu;
- (15) budući da se Međunarodna organizacija civilnog zrakoplovstva (ICAO) trenutačno bavi revizijom Varšavske konvencije; budući da će čekajući ishod takve revizije, mjere koje se u međuvremenu poduzimaju od strane Zajednice povećati zaštitu putnika; budući da Vijeće mora što je prije moguće nakon ICAO-ove revizije Varšavske konvencije ponovo pregledati ovu Uredbu,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Ovom se Uredbom utvrđuju obveze zračnih prijevoznika Zajednice u vezi s njihovom odgovornošću za štetu koju pretrpe putnici u slučaju smrti ili bilo koje tjelesne ozljede koju je pretrpio putnik ako se nesreća koja je prouzročila navedenu štetu dogodila u zrakoplovu ili tijekom bilo koje operacije ukrcaja ili iskrcaja.

Ovom se Uredbom također pobliže pojašnjavaju određeni zahtjevi u vezi s osiguranjem zračnih prijevoznika Zajednice.

Pored toga, ovom se Uredbom utvrđuju neki zahtjevi u vezi s informacijama koje moraju osigurati zračni prijevoznici sa sjedištem izvan Zajednice koji obavljaju letove u Zajednicu, iz nje ili u njoj.

⁽¹⁾ SL L 240, 24.8.1992., str. 1.

Članak 2.

1. U smislu ove Uredbe:

- (a) „zračni prijevoznik” znači trgovačko društvo za zračni promet s valjanom operativnom licencijom;
- (b) „zračni prijevoznik Zajednice” znači zračni prijevoznik s valjanom operativnom licencijom koju mu je izdala država članica u skladu s odredbama Uredbe (EEZ) br. 2407/92;
- (c) „osoba s pravom na naknadu štete” znači putnik ili svaka osoba koja ima pravo zahtijevati naknadu u ime toga putnika u skladu s primjenjivim pravom;
- (d) „ECU” znači obračunska jedinica korištena prilikom sastavljanja općeg proračuna Europskih zajednica u skladu s člancima 207. i 209. Ugovora;
- (e) „SDR” znači posebna prava vučenja u skladu s definicijom Međunarodnog monetarnog fonda;
- (f) „Varšavska konvencija” znači Konvencija o ujednačivanju određenih pravila za međunarodni zračni prijevoz, potpisana u Varšavi 12. listopada 1929., odnosno Varšavska konvencija, izmijenjena u Haagu 28. rujna 1955. i Konvencija kojom se dopunjuje Varšavska konvencija, sastavljena u Guadalajari 18. rujna 1961., ovisno o tome koja se primjenjuje na ugovor o putničkom prijevozu zajedno sa svim važećim međunarodnim aktima koji ih dopunjuju ili su s njima povezani.

2. Pojmovi sadržani u ovoj Uredbi koji nisu definirani u stavku 1. odgovaraju pojmovima koji se koriste u Varšavskoj konvenciji.

Članak 3.

1. (a) Odgovornost zračnog prijevoznika Zajednice za pretrpljenu štetu u slučaju smrti ili bilo koje tjelesne ozljede putnika u slučaju nesreće ne podliježe nikakvom financijskom ograničenju, bilo ono utvrđeno zakonom, konvencijom ili ugovorom.

(b) Obveza osiguranja utvrđena u članku 7. Uredbe (EEZ) br. 2407/92 podrazumijeva obvezu zračnog prijevoznika Zajednice da se osigura do granice odgovornosti predviđene u stavku 2., a nakon toga do neke razumne granice.

2. Za svaku naknadu štete čija je protuvrijednost u ECU-ima jednaka iznosu do 100 000 SDR, zračni prijevoznik Zajednice ne smije isključiti ili ograničiti svoju odgovornost dokazivanjem da su on i njegovi zastupnici poduzeli sve potrebne mjere kako bi izbjegli štetu ili da je njemu, odnosno njima, bilo nemoguće poduzeti takve mjere.

3. Neovisno o odredbama stavka 2., ako zračni prijevoznik Zajednice dokaže da je nepažnja ozlijeđenog ili preminulog putnika prouzročila štetu, ili je pridonijela njezinom nastanku, prijevoznika se može, u skladu s primjenjivim pravom, u potpunosti ili djelomično osloboditi njegove odgovornosti.

Članak 4.

U slučaju smrti ili bilo koje tjelesne ozljede koju je pretrpio putnik u slučaju nesreće, ništa u ovoj Uredbi:

- (a) ne podrazumijeva da je zračni prijevoznik Zajednice jedina stranka odgovorna za plaćanje naknade štete; ili
- (b) ne ograničava možebitna prava zračnog prijevoznika Zajednice da zahtijeva doprinos ili naknadu štete od bilo koje druge stranke u skladu s mjerodavnim pravom.

Članak 5.

1. Zračni prijevoznik Zajednice mora bez odlaganja, a u svakom slučaju najkasnije petnaest dana od dana utvrđivanja identiteta fizičke osobe s pravom na naknadu štete, isplatiti predujam razmjerni tegobama koje je ta osoba pretrpila i koji joj omogućuje da zadovolji neposredne materijalne potrebe.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., predujam u slučaju smrti ne smije biti manji od 15 000 SDR-a po putniku, čija je protuvrijednost izražena u ECU-ima.

3. Predujam ne predstavlja priznanje odgovornosti te se može kompenzirati kasnijim iznosima isplaćenima na temelju odgovornosti zračnog prijevoznika Zajednice, no on je nepovratan, osim u slučajevima propisanim u članku 3. stavku 3. ili kada se naknadno dokaže da je osoba kojoj je bio isplaćen predujam svojom nepažnjom prouzročila štetu, ili joj je doprinijela, odnosno kada ta osoba nije imala pravo na naknadu štete.

Članak 6.

1. Odredbe članka 3. i 5. uključuju se u uvjete prijevoza zračnog prijevoznika Zajednice.

2. Odgovarajuće informacije o odredbama članka 3. i 5. na zahtjev su dostupne putnicima u poslovnicama zračnog prijevoznika Zajednice, putnim agencijama, šalterima za registraciju putnika i prodajnim mjestima. Putna karta ili bilo koja druga jednakovrijedna isprava mora sadržavati sažetak odredbi na jednostavnom i razumljivom jeziku.

3. Zračni prijevoznici s poslovnim nastanom izvan Zajednice koji lete u Zajednicu, iz nje ili u njoj i koji ne primjenjuju odredbe članka 3. i 5. moraju o tome izričito i jasno obavijestiti putnike u trenutku kupnje putne karte u poslovnicama zračnog prijevoznika, putnim agencijama ili šalterima za registraciju putnika koji se nalaze na području države članice. Zračni prijevoznici moraju putnicima dati obrazac u kojemu su navedeni njihovi uvjeti. Činjenica da je na putnoj karti ili nekoj drugoj jednakovrijednoj ispravi navedena samo granica odgovornosti ne predstavlja dostatnu informaciju.

Članak 7.

Komisija najkasnije u roku od dvije godine od stupanja na snagu ove Uredbe sastavlja izvješće o njezinoj provedbi koje, između ostalog, uzima u obzir gospodarski razvitak i razvoj u međunarodnim forumima. Takvo izvješće može biti popraćeno prijedlozima za izmjenu ove Uredbe.

Članak 8.

Ova Uredba stupa na snagu godinu dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourg 9. listopada 1997.

Za Vijeće

Predsjednik

M. DELVAUX-STEHRÉS